

Ἐπισκεφθεῖς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου τὰς ἐν τῇ πόλει φυλακὰς φρίκη μὲ κατέλαβεν ὅτε πλησιάζας εἰς τὸ σιδηρόφρακτον παράθυρον τῆς πίκολο κόρτε, εἶδον ἐξ ἐλσεινούς καταδίκους εἰς θάνατον, ὠχρούς καὶ σκελετωδείς, προκύπτοντας τὰς κεφαλὰς των ὅπως ἐκ τοῦ παρχύρου ἐκείνου πνεύσωσιν ὀλίγον ἀέρα, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὁποίου ἐκινδύνουν, πρὶν ἢ θιαίως θανατωθῶσι, νὰ δοκιμάσωσι τὸν τῆς ἀσφυξίας θάνατον! Δίαν ὅμως εὐχαρίστως ἔμαθον ὅτι ὁ βασιλεὺς ἠδδόνησε κατ' αὐτὰς νὰ δωρήσῃ εἰς τοὺς τρεῖς ἐξ αὐτῶν τὴν ζωὴν, ἀπαλλάξας οὕτω τοῦ διηνεκοῦ θανάτου ὃν ἐδοκίμαζον οἱ δυστυχεῖς οὗτοι κατάδικοι ἐν τῇ ὁπῇ ἐκείνη, μετενεχθέντες εἰς τὸ σωφρονιστήριον πρὸς ἀπότισιν τῆς ἰσοβίου ποινῆς των καὶ ματαιώσας διὰ δικαιωμάτων χαρίτων ἀδίκους καὶ ἀπανθρώπους τυμμηγορίας τοῦ ὀρκοδικείου Κερκύρας, ὅπερ ἐφέτος διὰ τῆς ἐνδοτικότητος τινῶν ἐνόρκων εἰς τὰς εἰσαγγελικὰς ἰσχυρογνωμίας μᾶς ἐνθύμησε τοὺς κομεστάδες (comestà) βουλευτὰς ἢ νευρόσπαστα τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας ἀπέναντι τῶν ἀρμωστῶν!...

Πρὶν ἢ συνέλθω ἐκ τῆς ἐντυπώσεως ἣν μοῦ διήγειρεν ἡ θέα τῶν ἐξ ἐκείνων καταδίκων, ἤκουσα φρικαλέας κρυγὰς ἐκπεμπομένας ἐκ τῆς παρακειμένης φυλακῆς. Ἐν αὐτῇ εἶδον ἄνδρα τεσσαρακοντούτην σχεδὸν χαμαὶ κατακείμενον, δεδεμένους ἔχοντα χεῖρας καὶ πόδας, ἡμιθανῆ τὴν ὄψιν, καὶ προσπαθῶντα ἐν τῇ ἐξάψει του νὰ λύσῃ τὰ δεσμὰ αὐτοῦ, καὶ τοι οἱ λοιποὶ κατάδικοι λίαν φιλανθρώπως κατεγίνοντο νὰ τὸν καθησυχάσωσιν. Περὶ τοῦ καταδίκου τούτου ἐπληροφορήθη ὅτι ἦτο Ἰταλὸς ἐκ Νεαπόλεως **Ἀχιλλεὺς Σβορδόνης** καλούμενος. Ὁ ἡθοποιὸς οὗτος ἐκ ζηλοτυπίας καὶ ἐρωτομανίας κυριευθεὶς ἐτραυμάτισεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ ἐν τῷ λιμένι τῆς Κερκύρας τὴν ἡθοποιὸν ἐρωμένην του, μεταβάλλων οὕτω τὸ κατὰστροφμα τοῦ ἀτμοκινήτου εἰς πραγματικὴν θεατρικὴν σκηνήν. Παραπεμφθεὶς εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον ἐπὶ ἀποπειρὰ φόνου κατεδικάσθη διὰ τραύματα εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν κατὰ τὴν 21 Ἰουνίου π. ε. Ἡ δίκη αὕτη ἐγένετο ὀνομαστὴ ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων αὐτῆς ἐπεισοδίων, πρὸς συμπλήρωσιν προσετέθη ἐσχάτως τὸ γελοιωδέστερον καὶ πρωτοφανέστερον εἰς τὰ χρονικά τῶν χαρίτων. Ὁ ἀτυχὴς κατάδικος διήνυε σύννους πάντοτε καὶ μελαγχολικὸς τὴν ἐξάμηνον φυλάκισίν του, μετὰ παρέλευσιν ὅμως τεσσάρων μηνῶν παρεφρόνησεν. Ἀφορμὴν τῆς μονομανίας ἔδωκεν ἡ φαντασιώδης ἰδέα ὅτι ἡ μήτηρ του ἀπεβίωσεν ἐν Νεαπόλει. Μετὰ πενθήμερον θηριώδη καὶ φρικώδη ἀγωνίαν, ἠσύχασεν ὁ ἀτυχὴς νέος, ἀλλ' ἡ ἡρεμία ἐκείνη ἦτο ἀποτέλεσμα ἀτονίας ἐπελθούσης ἐκ τῆς παντελοῦς αἰτίας. Εἰς μάτην οἱ φιλάνθρωποι φύλακες καὶ λοιποὶ κατάδικοι προσεπάθουν νὰ τοῦ εἰσάξουν διὰ τῆς βίας ὀλίγην τροφήν. Παρήγορος πλὴν ἄγγελος, ἡ γηραιὰ καὶ σεβαστὴ αὐτοῦ μήτηρ, σπεύσασα νὰ μεταβῇ ἐνταῦθα ἐκ Νεαπόλεως, τὸν ἐπρόσθασε, καὶ εἰς τὴν παρουσίαν τῆς μητρὸς, μετὰ σπαραξικάρδιον διάλογον, ὁ θυμωδὴς ἐκεῖνος λέων ὑπεχώρησε καὶ ἠσύχασε, στέρξας δὲ ἀπὸ τὰς μητρικὰς χεῖρας νὰ λάβῃ ὀλίγην τροφήν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ζωὴν. Δυστυχῶς ὅμως τὸ πένθος του δὲν ἐξηλείφθη, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀξιοδακρύτον κατάστασιν. Τὰ παράπανα καὶ αἱ κατακραυγαὶ τοῦ κοινοῦ, αἱ ἀναφοραὶ τῆς δυστυχοῦς μητρὸς, αἱ παραστάσεις τῶν φυλάκων καὶ λοιπῶν καταδίκων ὅτι ὁ μαινόμενος κατέστη ἀνυπόφορος, ἐκίνησαν τὸ ἔλεος καὶ ἐπέδωκεν τὸ καθήκον εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς νὰ ζητήσουν παρὰ

τοῦ ὑπουργείου θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ὅπως δεθῇ ἡ χάρις εἰς ἓνα παράφρονά τοῦ ὁποίου ὀλίγας εἰσέτι ὑπολείποντο ἡμέρας πρὸς ἐντελὴ ἀπότισιν τῆς ποινῆς του. Εἰς μάτην, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν καὶ ὁ Νομάρχης, κατόπιν τῶν παραστάσεων τοῦ Ἰταλοῦ προζένου, ἐζήτησαν νὰ δοθῇ ἡ χάρις, καὶ τηλεγραφικῶς εἰς τὸν δυστυχῆ παράφρονά, τὸ φιλάνθρωπον (;) ὑπουργεῖον κατεγίνετο εἰς τὰς χάριτας τῶν χαρίτων καὶ τῶν βουλευτικῶν συναλλαγῶν! φοβούμενον δὲ μήπως ὁ κατάδικος προσεποιεῖτο τὴν φρενήρη, ὡς ὁ Ζοῦρκας τὸν ἀσθενῆ, διέταξε νὰ ἐξετασθῇ ὁ πάσχων παρὰ ἱατρῶν!! Ἐν τούτοις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου ἦτοι ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἢ ἀποτίσῃ ὀλόκληρον τὴν ποινὴν του, ἡ μανία τοῦ παράφρονος ὑπερέβη πᾶν ὄριον, ἐδέησε ὡς ἐκ τούτου νὰ κλείσουν τὸν ἀφόρητον μανιώδη εἰς τὸ φρενοκομεῖον, ἐκεῖθεν δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ὀλοκλήρου ἀποτίσεως τῆς ποινῆς του, ἦτοι κατὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου, τὸν ἐπεβίβασαν ἐπὶ τοῦ Ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου *con le camtsia di forza*, καὶ τὸν μετέφερον εἰς Νεάπολιν, ἀκολουθούσης τοὺς σπαραξικαρδίους αὐτὰς σκηνὰς τῆς ταιλαιπώρου καὶ ἀξιοδακρύτου μητρὸς του. Ἀλλὰ τίς θέλει τὸ πιστεύσει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μετὰ παρέλευσιν 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ὁ κατάδικος Ἰταλὸς ἀπέτισεν ὀλόκληρον τὴν ἐξάμηνον ποινὴν του, καὶ εὗρίσκετο εἰς τὴν πατρίδα του, ἔσπευσε νὰ προκαλέσῃ τὴν χάριτα; Θὰ τὸ πιστεύσῃ ὅστις ἀναγνώσῃ τὸ 209 φύλλον τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐν αὐτῷ διάταγμα τῆς 30 Δεκεμβρίου ἐν ᾧ ὁ ἴδιος ὑπουργὸς ἐπαναλαμβάνει ὅτι προκαλῶ τὴν Β. χάριτα εἰς κατάδικον ἀποτίσαντα ὀλόκληρον τὴν ποινὴν του!!! Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ τὸ διάταγμα: «Ἀπαλάσσομεν τοῦ νυπολοίπου τῆς ποινῆς του τὸν Ἀχιλλέα Σβορδόνην καταδικασθέντα εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1882 ἀ. οράσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ Συνέδρων». (Διάταγμα 30 Δεκεμβρίου 1882). Ἀλλὰ κ. Ὑπουργέ, ἂν δὲν ἔλαβες ὑπ' ὄψιν τόσας ἀναφορὰς, παραστάσεις καὶ αἰτήσεις τοῦ δυστυχοῦς καταδίκου καὶ τῆς δυστυχοῦς μητρὸς του, ὅτι ἡ ποινὴ του ἐτελείωσε τὰς 20 Δεκεμβρίου, δὲν ἀγεγίνωσκες τοῦλάχιστον τὸ κείμενον τοῦ διατάγματος καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως; Ἰδοὺ κατὰστασις φυλακῶν! Ἰδοὺ δικαιοσύνη καὶ θιλανθρωπία Ὑπουργῶν!!

Ὁ ἑωρακὴς.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ὅταν ἀποθνήσκει κοινὸς τις ἄνθρωπος, ἀνοίγουσιν ἓνα λάκκον καὶ ἰδοὺ τὸ πᾶν.

Ὅταν ἔκτακτὸς τις ὑπαρξὶς σβέννυται, τότε ἀνοίγεται ὁπῇ βαθεῖα εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ ἐρυθρὸν τὸ προξενούμενον ὑπὸ τῆς κακίας εἶναι ἔμλεσος φόρος πρὸς τὴν ἀρετήν.

Αἱ ἰδέαι εἶναι οἱ ἀμανίται τοῦ ἐγκεφάλου. Ξεφυτρώνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐθόρμητοι, χωρὶς νὰ ἡξέυρωμεν διατί καὶ εὐρωτιώσι πολλάκις δι' ἑλλειψίν σπέρματος.

Μαρτενγκῶ.